



Пърси Биш Шели
Ода на борците за свобода

Стани! Стани! Стани!
Кръвта в земята хляба ти отрича!
Като очи да плачат твоите рани
за мъртвите, които ти обича!
Че твоята мъка вика за отплата –
те бяха твои синове, жени и братя,
и те са живи, живи във борбата!...

Напред! Напред! Напред!
От тебе истината свята скриват!
Хвърли в праха студените окови,
там дето твоите близки днес почиват!
Когато гласовете ви изригнат,
от гроба костите им ще се вдигнат
и в битката свещена ще ви стигнат!...

Развейте знамената!
Виж Свободата как лети отново,
макар че глад, въздишки и страдания
разгарят нейното велико слово!
И вий, до бойната ѝ колесница,
вдигнете пак за овята бран десница,
че тя е ваша майка и царица!...

Слава! Слава! Слава!
На тез, що страдат и се борят – слава!
В историята няма друга участ,
така красива, светла, величава!
Страната ви отблъсна чужденците,
но нейните тирани там са скрити –
сега е ред и тях да разгромите!

С цветя, с цветя и лаври
закрийте свитите от болка вежди!
Увийте раните с венци уханни –
зелена мощ и пурпурни надежди!
Но незабравки само не берете,
че те ще носят спомени проклети
за кървавите дни на боевете!...

(Одата е посветена на испанските революционери. След разгрома на Наполеон испанският крал Фердинанд VII се връща и при поддръжката на реакционна Европа отменя новата така наречена „Кадикска конституция“, която узаконява буржоазнодемократичната революция. Прогресивните сили в Испания повеждат борба и през 1820 година с помощта на войската, която застава на страната на народа, избухва ново всеобщо въстание, което принуждава краля да приеме Кадикската конституция и демократичните преобразования от преди реставрацията. Така завършва буржоазнодемократичната революция в Испания.

Шели пише одата в навечерието на голямото въстание от 1820 г., като го предусеща с поетическия си усет.)

КРАЙ

© 1959 Цветан Стоянов, превод от английски

Percy Bysshe Shelley
, 1819

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, NomaD, 2008

Публикация:

Пърси Биш Шели. Избрана лирика
Превод от английски на Цветан Стоянов и Илия Люцканов
Редактор: проф. Марко Минков
Художник: Борис Ангелушев
Худ. редактор: Васил Йончев
Техн. редактор: Димитър Захариев
Коректор: Елка Георгиева
Дадена за печат 8. XII. 1958 г. Излязла от печат 15. VI. 1959 г.
Печатни коли: 16V2. Формат: 84x108/82. Тираж: 8080.
Поръчка № 84 (778). Поръчка на печатницата № 17.
Цена 8,60 лева.
Държ. полиграфически комбинат Димитър Благоев
Народна култура, София, 1959

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5542>]